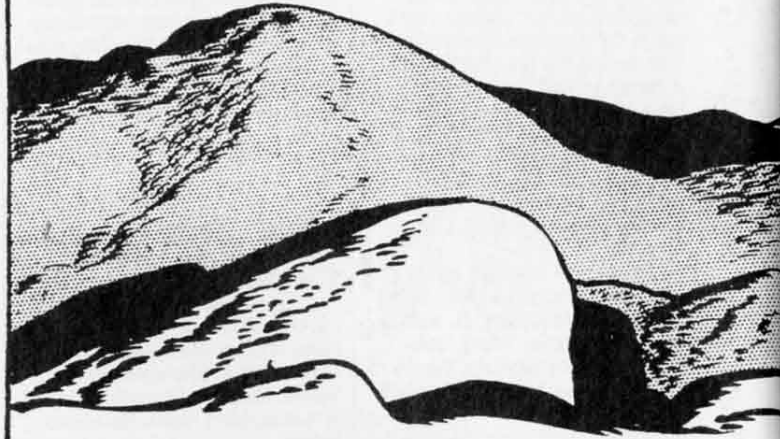

The Dragon Lady

10-17

Reg. U. S. Pat. Off.:
Copyright, 1941, by News Syndicate Co. Inc.MILTON
CANIFF

in memoriam

MILTON CANIFF syntyi Hillsborossa Ohiossa 28. helmikuuta

1907. Jo koulupoikana hän avusti silloisen kotikaupunkinsa Daytonin sanomalehtiä ja piirsi sarjakuvaa koulunsa lehteen. Myöhemmin hän luki Ohio State Universityssä taideaineita ja valmistuikin 1930.

Vähän myöhemmin Caniff avasi studion yhdessä **Noel Sicklesin** kanssa. Sickles oli myöhemminkin Caniffin merkitävä ja läheinen työtoveri, vaikka onkin jäänyt Caniffin varjoon. Esimerkiksi **Kaukoranta-Kemppisen Sarjakuvat**-historiikki ei tunne koko miestä. Mutta hänestä enemmän tuonnempana.

Vuonna -32 Caniff matkusti lainarahoilla New Yorkiin *Associated Pressin* työtarjouksen perään. AP:llä hänen työsarkaansa olivat uutis-, urheilu- ja artikkelikuvitukset. Tuohon aikaan ei valokuva vielä hallinnut sanomalehtikuvitusta yhtä täysin kuin nykyisin. Näiden töiden parissa Caniffin piirrostyylillä kehittyi realistisempaan suuntaan aikaisemmasta

pilapiirrosmaisesta tyylistä.

Ensimmäisen varsinaisen sarjakuvansa Caniff sai tehdäkseen 1933 useiden hylättyjen yritelmiä jälkeen. Nimihenkilö *Dickie Dare* oli pikkupoika ja sarja oli perinteinen, lähinnä lapsille tarkoitettu. Samoihin aikoihin Caniff jo suunnitteli ja luonnosteli uutta aikuiseen makuun tarkoitettua sarjakuvaa.

Tuloksena oli *Terry and The Pirates*, joka alkoi ilmestyä lokakuussa 1934 ja nosti Caniffin sarjakuvan klassikoksi.

Yksin Caniffille ei koko kunniaa Terrystä kuitenkaan tulisi antaa. Noel Sickles oli jo hieman aiemmin alkanut kehittää vastaavaa piirrostyylä, joka mustan ja valkoisen jyrkillä kontrasteilla luo voimakkaat valon ja varjon vaikutelmat. Muutenkin Sicklesin *Scorchy Smith* lentäjäsarja oli Terry edeltäjä ja esikuva. Noes Sickles osallistui Terryn tekemiseen vuoteen 1941 asti. Useita vuosia Caniff kirjoitti ensimmäiseen molemmat stripit ja Sickles piirsi suurimman osan molemmista – siis myös Terrystä.

Terryn tarinat olivat pohjimmiltaan perinteisiä seikkailuja. Päähenkilö oli nykyin nuorukainen ja mukana oli myös nuori kiinalainen tuomassa koomista viirytystä. Pian Terry jäi soittamaan toista viulua omassa sarjassaan toisen päähenkilön *Pat Ryanin* ryövätessä näyttämön. Yksi Terryn ominaispiirteitä oli aivan pinnan alla värjyvä tuhti eroottinen lataus, johon Terryin ikä ei riittänyt. Hahmojen luonteet ja suhteet olivat epätavallisen syvällisesti ja monipuolisesti kuvattuna.

THE PIRATES—AS IT MUST TO EVERY ONE

Terryn parhaiksi vuosiksi lasketaan 1936–41. Silloisia tarinoita leimasi paitsi erotiikka myös lähes maaginen eksoottisten seikkailujen ilmiö. Sinä aikana hioutui myös myöhemmin Caniffin koulukuntana tunnettu piirrostyylillä, jota leimasi voimakas mustien ja valkoisten pintojen käyttö. Saman ajan kaksi muuta klassikkoa **Alex Raymond** (mm. *Flash Gordon*) ja **Hal Foster** (*Prinssi Rohkea*) käyttivät äärimmäisen hienoa viivaa. Myös kerrontatekniikaltaan Terry oli verrattomasti edellä jähmeitä Raymondeja ja Fostereita. Vasta **Will Eisner** *Spritisään* pisti sivun käytön paremmaksi.

Sittemmin Terry yhdessä monien muiden sarjakuvasankareiden kanssa värväytyi toiseen maailmansotaan. Sota toi mukanaan reaali maailman ja jotain Terryn tunnelmasta hävisi.

Isänmaallisena miehenä Caniffille ei riittänyt Terryn panos maailmanpalossa. Hän loi kokonaan uuden sarjan piristämään armeijan lehtiä ja sotilaita kaikilla rintamilla. *Male Call* -sarjan idea perustui päähahmon *Miss Lacen* suloille. Miss Lace kierteli sarjassa virkistämässä sotapoikia, jotka luonnollisesti halusivat samaa mitä kaikki yksinäiset sotilaat. Tirkistelyhuumoriksi *Male Callia* voisi kai pitkälti tituleerata. Selkeän tarkoitushakuisuuden vuoksi ei Terryn veroista latausta syntynyt, vaikka paljasta pintaa olikin enemmän – ei toki rivoiksiin asti.

Vuoteen 1945 mennessä Terry oli jo superhitti ja Caniff tähti piirtäjä. Caniff ei kuitenkaan

ollut tyytyväinen asemaansa. Terryn oikeudet omisti levitysyhtiö, mikä tuohon aikaan oli yhteinen käytäntö, kuten vieläkin. Niinpä Caniff teki aikanaan harvinaisen tempun ja jätti Terryn suosion huipulla.

Alkuvuodesta 1947 *Steve Canyon* ilmestyi lehtiin suuren kohun saattelemana. Menestys oli valmiiksi taattu. Ensimmäinen sunnuntaistrippi on vieläkin arvostettu tekninen taidonnäyte. Canyonin olemus paljastuu vasta viimeisessä ruudussa, mutta silti henkilöä on esitelty taitavasti.

Parhaimmillaankaan muuttaman ensimmäisen vuotensa aikana Steve Canyon ei vetänyt vertoja Terryn parhaalle ajoille, vaikka olikin aikansa parhaita lajissaan. 40–50-lukujen taitteessa Korean ja myöhemmin Vietnamin sodan mukana Caniff värväsi sankarinsa jälleen palvelukseen. Tällä kertaa Caniffin isänmaallisuus teki tepposet ja sarja sortui kylmän sodan ilmiöissä propagandaksi. Amerikan viholliset kuvattiin pahimpaan korkeajännitetyyliin vinosilmäisiksi paholaisiksi. Sotien jälkeen Steve Canyon jatkoi samaa linjaa *CIA:n* leivissä. Ajan mittaan sarjan graafinenkin taso rappeutui ja ties kuinka montaa viimeistä vuotta oli surku katsella.

Milton Caniff kuoli kolmas huhtikuuta tänä vuonna. Paitsi omista sarjakuvissaan jää Caniff elämään myös perustamansa koulukunnan töissä. Caniffin koulukuntaan kuuluu nykyisistä piirtäjistä mm. **Hugo Pratt**, joka on monasti tunnustanutkin velkansa oppi-isälleen.

H.R.

TERRY IS SO ABSORBED IN THE MAGIC OF THE EASTERN NIGHT THAT HE FAILS TO HEAR FOOTSTEPS BEHIND HIM.....

Aukeaman piirroket Milton Caniff